

MINISTER ZDROWIA

 2006 -12- 20
 Warszawa,.....

MZ-ZPP-070-5526-3/sk/06

 KANCELARIA
 Biura Prac Sejmowych
 Wpłynęło dn. 22.12.06
 nr 9961 podpis

 Pan
Bogdan BORUSEWICZ
 Marszałek Senatu RP

 GABINET MARSZAŁKA SENATU
 Wpłynęło dn. 21.12.06
 nr 6878 podpis

Senatowy Pense Marnethu.

Odpowiadając na oświadczenie Pana Czesława Ryszki - Senatora RP, załączone przy piśmie Pana Ryszarda Legutko – Wicemarszałka Senatu, z dnia 25 października 2006 roku (znak pisma BPS/DSK-043-686/06), dotyczące orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Zgodnie z zakresem kompetencji, działania w zakresie zabezpieczenia społecznego obejmujące między innymi sprawy ubezpieczeń społecznych i zaopatrzenia społecznego, pomocy społecznej i świadczeń na rzecz rodziny, świadczeń socjalnych, zatrudnienia, rehabilitacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych, koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego leżą w kompetencji Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

W związku z powyższym skierowałem stosowne pismo do Pani Anny Kalaty – Ministra Pracy i Polityki Społecznej, jako właściwego w zakresie orzeczeń komisji lekarskich Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z prośbą o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie, które przedkładał.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r. Nr 31, poz.267, ze zm.) dodatki pielęgnacyjne są przyznawane osobom uprawnionym do emerytury lub renty, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyły 75 lat. W przypadku osób, które nie ukończyły 75 lat konieczne jest orzeczenie lekarza orzecznika lub komisji lekarskiej ZUS o całkowitej niezdolności do pracy oraz o niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Orzekanie o niezdolności do samodzielnej egzystencji w celu przyznania dodatku pielęgnacyjnego jest zbędne w przypadku emerytów i rencistów, którzy ukończyli 75 lat. Funkcją dodatków pielęgnacyjnych jest zapewnienie dodatkowych środków pieniężnych

emerytom i rencistom uznanym za całkowicie niezdolnych do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo mającym ukończone 75 lat. Przy ustalaniu prawa do dodatków pielęgnacyjnych nie jest brane pod uwagę kryterium dochodowe - a jedynie stan zdrowia lub wiek. Wysokość dodatków pielęgnacyjnych jest jednakowa dla wszystkich bez względu na rodzaj schorzenia i bez względu na wysokość pobieranych świadczeń emerytalnych (rentowych). Od dnia 1 marca 2006 r. wysokość dodatku pielęgnacyjnego wynosi 153,19 zł miesięcznie.

Od decyzji ZUS, odmawiającej prawa do dodatku pielęgnacyjnego, osoba zainteresowana może odwołać się do sądu - w terminie i w trybie podanym na tej decyzji. Jak wynika z załączonej korespondencji - sprawa dodatku pielęgnacyjnego dla Pana Ryszarda Kaczki jest obecnie przedmiotem postępowania przed sądem apelacyjnym w Katowicach. Fakt, że postępowanie w sprawie oceny zdrowia Pana Kaczki toczy się już przed sądem apelacyjnym, a więc sądem II instancji, zdaje się wskazywać, że zarówno lekarz orzecznik, jak i komisja lekarska ZUS, jak i sąd I instancji (sąd okręgowy) nie stwierdzili niezdolności skarżącego do samodzielnej egzystencji. Prawomocny wyrok sądowy będzie wiążący w sprawie.

Jednocześnie pragnę wyjaśnić, że Minister Pracy i Polityki Społecznej nie jest upoważniony do podejmowania wyjątkowych decyzji w sprawach świadczeń, w tym do przyznawania dodatków pielęgnacyjnych w drodze wyjątku.

Z poważaniem

Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU
Marek Ludwik Grabowski